

LỜI MỞ ĐẦU BUỔI LỄ TRUY ĐIỀU ÔNG NGUYỄN HẬU CỦ HÀNH LÚC 10 GIỜ NGÀY 20-8-1995

Kính thưa quý vị lãnh đạo tinh thần các tôn giáo

Kính thưa quý vị quan khách

Thưa tang quyến

Thưa quý chiến hữu tù nhân chính trị

Ông Nguyễn Hậu - Chủ tịch Hội Tương trợ Tù nhân Chính trị Việt nam đã qua đời vào lúc 7 giờ 25 chiều ngày 14 tháng 8 năm 1995, nhằm ngày 19 tháng bảy năm Ất Hợi.

Trước khi đưa tiễn ông đến nơi an nghỉ cuối cùng, Hội Tương trợ Tù nhân Chính trị xin được tổ chức lễ truy điệu để bày tỏ với hương linh ông niềm thương tiếc và hợp ý cầu nguyện cho ông được siêu thoát.

Sự hiện diện đông đảo của quý vị và tập thể cựu tù nhân chính trị hôm nay là một biểu lộ yêu thương đối với một người đã từng đem hết tâm sức của mình đóng góp vào công ích của Cộng đồng tự nạn Việt nam và đặc biệt là của Tù nhân Chính trị. Đây cũng là niềm an ủi lớn lao cho gia đình người quá cố.

Thay lời tang gia và Ban Chấp hành Hội Tương trợ Tù nhân Chính trị Việt nam, chúng tôi xin chân thành cảm tạ.

Kính thưa quý vị, thưa quý bạn,

Ông Nguyễn Hậu sinh năm 1930 tại xã Yên Việt, huyện Gia Lương, tỉnh Bắc Ninh - Bắc Việt. Lớn lên trong hoàn cảnh đất nước bị trị, ông sớm nhận thức thấy được ý nghĩa của Tự do, Độc lập nên đã âm thầm tham gia vào các đoàn thể quốc gia đấu tranh chống thực dân và cộng sản.

Di cư vào Nam năm 1954 sau Hiệp định Geneve chia cắt đất nước, với chí hướng bảo vệ Tổ quốc, ông đã chọn đời quân ngũ. Năm 1961, ông nhập học Liên trường Võ khoa Thủ Đức - Khoa Đồng Tiến, và tốt nghiệp sĩ quan phục vụ ngành Quân cụ / QLVNCH. Tuy ít có dịp xông pha ngoài chiến địa nhưng chính khí của người quân nhân không ngừng nung đúc tâm hồn ông và tuy gặp những bước thăng trầm xuôi ngược trên các đô thị miền Nam, ông vẫn nhận gia đình Quân đội là ngôi nhà lý tưởng của mình.

Rồi khi vận nước điêu linh, sau ngày 30-4-1975. Cộng sản xâm chiếm miền Nam - Ông cũng bị giặc thù tập trung vào trại giam như hàng trăm ngàn đồng đội khác. Ông phải lao động vất vả, chịu đói rét, chịu tủ nhục, sức khoẻ suy yếu trầm trọng đến nỗi lâm bệnh nặng. Nhưng trong cái rủi có cái may. Nhờ những cơn bệnh đó mà cộng sản đã tha ông ra khỏi trại năm 1979. Trở về nhà được chạy chữa thuốc thang và khi sức khoẻ đã phục hồi chút ít ông liền nghĩ ngay đến việc phải đi tìm tự do bằng mọi giá.

Ông cùng gia đình vượt biển đến đảo Bidong và sau một năm lưu trú tại trại tỵ nạn này, ông được định cư tại Hoa kỳ vào khoảng đầu năm 1981. Chính trong thời gian ở tại đảo, qua những đêm không ngủ, ông cùng các bạn tâm nguyện quyết không để cuộc sống buông xuôi mà phải làm "một cái gì" cho đất nước.

Vì vậy, khi vừa đặt chân đến ~~biển~~ Hoa kỳ, ông nghĩ ngay đến công tác hội đoàn, và vào tháng tám năm 1981, ông đã cùng các bạn cũ trong ngành đứng ra thành lập Hội Ái hữu Quân cụ / QLVNCH.

Sau ba năm làm Hội trưởng hội này, ông cảm nhận một sứ mạng quan trọng hơn đã thường xuyên thôi thúc ông từ lúc còn ở trong các trại tù cộng sản. Đó là niềm ray rứt hướng về các đồng đội hiện còn đang bị giam giữ trong gần 183 trại cải tạo khổ sai rải rác từ Hoàng Liên Sơn đến Cà Mau. Ông quyết tâm đấu tranh cho hàng ngàn tù nhân chính trị Việt nam.

Từ manh nha đến thực hiện, ròng rã gần hai năm trời vận động, liên lạc, kết hợp, ông đã cùng các bạn tù chính thức ra mắt một tổ chức lấy tên là "Hội Cựu Tù Nhân Chính Trị Việt Nam". Ông được bầu làm chủ tịch trong kỳ đại hội đầu tiên khai diễn vào ngày 8-6-1986 tại trung tâm Công giáo hiện nay.

Khi vừa đảm nhiệm chức vụ, ông đã hướng dẫn một phái đoàn đến thủ đô Hoa Thịnh Đốn tham dự Đại hội Cộng đồng Tỵ nạn Đông Dương. Tại hội nghị này, ông đã lên tiếng mạnh mẽ trong một tuyên cáo, lên án tội ác của cộng sản Việt nam, yêu cầu chính phủ cũng như quốc hội Hoa kỳ nhân danh chính nghĩa bảo vệ nhân quyền, buộc Hà nội phải trả tự do cho tất cả cựu tù nhân chính trị. Ngày 4-7-1986, phái đoàn của ông đã được phúc đáp của văn phòng tổng thống Hoa kỳ với nội dung đầy khích lệ. Từ đó mở màn cho những nỗ lực ngoại giao con thoi giữa Hoa kỳ và cộng sản Việt nam để cuối cùng ngày 30-7-1989, Hà nội phải ký kết bản thoả ước tỵ nạn trả tự do một số lớn tù nhân chính trị kèm theo các điều khoản tái định cư gia đình họ tại Hoa kỳ.

Thành công này đã thúc đẩy ông gánh vác một trách vụ nặng nề trong tương lai sau đó là phải bảo trợ và tiếp đón từng đợt H.O. và chính vì trách vụ này mà ông phải đặt nặng mục tiêu công tác xã hội hơn là công tác đấu tranh chính trị lúc bấy giờ. Ông đã không ngần ngại tách rời khỏi Hội Cựu Tù nhân Chính trị và vào đầu năm 1990 thành lập một hội mới là "Hội Tương Trợ Tù Nhân Chính Trị Việt Nam", lấy khẩu hiệu là "Người đi trước lo cho người đến sau, người đến sau không quên người ở lại" làm phương châm hành động.

Ông đã điều hành hội này trong hoàn cảnh khó khăn và thiếu thốn mọi phương tiện. Để minh chứng điều này, chúng tôi xin phép tuyên đọc hai bức điện thư tiêu biểu trong số những thư từ phân ưu mà chúng tôi đã nhận được.

Điện thư thứ nhất của bà Khúc Minh Thơ, chủ tịch Hội Gia đình Tù nhân Chính trị Việt nam. Thư viết như sau :

"Hoa Thịnh Đốn ngày 18 tháng 8 năm 1995

Anh Hậu kính mến,

Đã hơn mười năm nay chúng tôi được biết anh, anh đã đến cùng chúng tôi với tấm lòng tràn đầy tình yêu thương đất nước, tình đồng đội, tình bạn tù. Trái tim nhiệt thành của anh làm chúng tôi cảm phục và là một tấm gương sáng cho chúng tôi noi theo.

Trong suốt thời gian thăng trầm, gian nan của chương trình vận động trả tự do cùng định cư cho tù nhân chính trị Việt nam, anh luôn luôn sát cánh và ủng hộ Hội Gia đình Tù nhân Chính trị Việt nam. Anh đã từng chia xẻ với chúng tôi biết bao khó khăn, cay đắng, thất bại. Nhưng anh luôn can đảm đương đầu với thử thách khó khăn để đạt mục tiêu anh đề ra là " Người đi trước giúp kẻ đến sau ". Kết quả anh đạt được mà ai cũng thấy, cũng biết là sự trưởng thành của Hội Tương trợ Tù nhân Chính trị Việt nam. Lòng kiên trì và sự hi sinh của anh cho chúng tôi thấy trong cảnh lưu vong nơi xứ lạ quê người, anh đã đóng góp thật nhiều tâm huyết và công sức trong việc giúp đỡ anh em đồng đội của anh, anh em bạn tù và cho cả Cộng đồng Việt nam nữa. Anh đã hi sinh cho chúng tôi đến cả hơi thở cuối của cuộc đời anh.

Anh Hậu kính mến,

Anh đã vĩnh viễn ra đi để lại cho chúng tôi một niềm thương tiếc sâu xa. Chúng tôi càng tiếc hơn khi anh không được nhìn thấy người tù nhân chính trị Việt nam cuối cùng đặt chân đến bến bờ tự do. Những anh em tù sắp đến sẽ không còn được hưởng sự giúp đỡ quý báu của anh.

Không thể đến được tận nơi để tiễn biệt anh lần cuối, chúng tôi xin gửi lời thương tiếc và lời nguyện cầu anh hồn của anh yên vui nơi vĩnh cửu. Xin anh hãy yên nghỉ. Xin anh vui với niềm tự hào là anh đã hoàn thành được tâm nguyện của anh.

Vĩnh biệt anh, anh Hậu !

Ký tên : Khúc Minh Thơ "

Thư thứ hai là một điện văn phân ưu và ngưỡng mộ của một nhân vật mà chúng ta chưa thể quên. Đó là ông Robert Funseth, nguyên phụ tá ngoại trưởng Hoa kỳ, và là người đã thương thuyết để đạt thoả hiệp năm 1989 trả tự do cho các tù nhân chính trị và cho phép họ cùng gia đình định cư tại Hoa kỳ.

Bức điện văn được dịch qua tiếng Việt, nguyên văn như sau:

"Anh Nguyễn Hậu thân mến,

Tôi vô cùng xúc động và đau buồn khi được biết một người bạn thân thiết và quý mến của tôi là anh vừa qua đời. Tôi còn nhớ cách đây năm năm khi tôi vừa từ Hà nội trở về và lên tiếng kêu gọi cộng đồng người Mỹ gốc Việt mở rộng vòng tay đón tiếp các đồng hương của họ được phép đến xứ sở mới lạ này để xây dựng lại cuộc sống, thì anh là người đáp ứng đầu tiên. Và tôi còn nhớ như chỉ mới ngày hôm qua, hình ảnh cuộc đón tiếp rất niềm nở mà anh đã dành cho tôi khi tôi đến thăm viếng trụ sở mới của hội, bên cạnh ngôi nhà sơn chưa kịp khô

dành cho hai gia đình cựu tù nhân được anh bảo trợ giúp đỡ trong việc định cư. Với tấm lòng tận tụy, anh đã tiếp nối truyền thống cao cả, tiên phong khiến cho Hoa kỳ trở thành nước dẫn đầu thế giới tự do, nước dẫn đầu chống lại áp bức. Anh là một người tiên phong rất đáng kính phục. Tôi rất hân hạnh được quen biết anh và làm bạn với anh. Tôi xin thành kính chia buồn với gia đình anh, và xin vĩnh biệt anh với tấm lòng ngưỡng mộ sâu xa dành cho một người cao cả.

Ký tên : Robert Funseth "

Kính thưa quý vị,

Thưa quý bạn,

Chúng tôi không thể nói đầy đủ những chi tiết vận động của ông Nguyễn Hậu tại quốc hội cũng như ^{với} nhiều chính khách Hoa kỳ trong mục đích đã đề ra đối với anh em tù nhân chính trị.

Chúng tôi cũng không thể trình bày hết những bằng khen, bằng ngưỡng mộ mà từ thượng viện tiểu bang California đến quốc hội liên bang, các nghị sĩ, dân biểu, các hội đoàn đã khen tặng ông.

Nhưng quả là thiếu sót nếu không được nhắc đến những đức tính chịu thương chịu khó, chịu đựng cả búa rìu dư luận mà ông đã thể hiện trong suốt những năm dài gánh vác trách vụ :

- Hình ảnh một ông già khòm lưng trên bàn ~~đánh~~ máy chữ để đánh máy một văn thư, cúi nhặt từng vụn rác và lau chùi cả phòng vệ sinh của nơi làm việc, lúi thủi rời văn phòng khi hoàng hôn buông xuống, khi thành phố đã lên đèn, trong buốt lạnh của mùa đông và lên xe về nhà với một tâm tư nặng trĩu vì công vụ. Tác phong làm việc của một ông chủ tịch hội đoàn như thế đó !

- Sự khen chê của người đời không bao giờ làm ông nao núng. Ông vẫn thường tâm sự với bạn bè thân cận rằng : " Tài của tôi tuy hèn, nhưng lòng tôi rất thành. Làm được việc gì ích lợi cho anh em, tôi cố sức làm, Đã làm thì không sao tránh khỏi đụng chạm. Nếu muốn không liên lụy vì những xầm xì bươi móc, những bôi nhọ vu vơ thì tôi vẫn có đủ điều kiện nằm nhà hưởng nhàn bên cạnh vợ con. Nhưng hai chữ Danh dự và Trách nhiệm của QLVNCH không cho phép tôi làm như vậy". Ông chủ tịch Nguyễn Hậu đã diễn tả tấm lòng của mình thật đơn sơ nhưng không kém phần trong sáng như thế đó !

Sự kiên trì và bền bỉ của ông vì công ích không những chỉ nhắm vào thế hệ đương thời mà còn ngay cả con em của gia đình cựu tù nhân chính trị. Đó là một tổ chức " Câu lạc bộ Thanh niên Bách Việt " đã được ông đỡ đầu và khuyến khích thành lập để tiếp nối sứ mạng dang dở của cha anh.

Lòng nhân ái và cảm thông của ông không những chỉ đối với người sống mà cho cả người chết. Trong lần Tân xuân Hội ngộ 1995, ông đã công khai đưa ra sáng kiến tổ chức một quỹ hậu sự dành cho anh em H.O. Có lẽ chúng ta chưa quên được những lời phát biểu nghẹn ngào vì quá xúc động khi ông kể lại một số hoàn cảnh bi thương của người H.O. khi nằm xuống. Chính vì những ngăn lệ của

ông trong kỳ dự đại hội lần đầu để bàn quỹ hậu sự đã đẩy đưa Hội Tương trợ Hậu sự ra đời hiện nay để giúp tang quyến người H.O. có được số tiền tối thiểu chi phí việc ma chay, khỏi phải bối rối kêu xin, vừa tủi thân vừa phiền muộn.

Ông còn có một tâm nguyện mà ít ai nghĩ đến. Ông đã bộc lộ rằng : " Ngày nào mà chế độ cộng sản Việt nam không còn nữa, tôi sẽ trở về quê hương với một ước vọng duy nhất là kêu gọi một số bạn hữu cộng tác để mua một vài mẫu đất, xây dựng một nghĩa trang nhỏ bé rồi chia nhau đi tìm kiếm, tập trung những hài cốt các bạn tù đã bỏ thân trong các trại cải tạo trên núi rừng Bắc Việt hay tại miền Nam mà nay đã thành những nấm mồ vô chủ. Chính họ là những anh hùng không tên tuổi mà chúng ta phải tôn trọng ghi ơn ". Tâm nguyện này ông đã ấp ủ ngay cả lúc đã nằm trên giường bệnh và thân xác ông phải chống chọi với những nhức nhối quặn đau.

Nhưng than ôi ! Con người có số mạng.

Bây giờ, gia đình vợ con ông còn đó, bạn bè thân hữu ông còn đây, ước nguyện chưa thành mà ông đã vội hoá ra người thiên cổ.

Trước mặt chúng ta, vóc dáng của ông chưa được dựng đầy trong bức di ảnh, thân xác của ông chỉ là mảnh hình hài nằm bất động trong cỗ quan tài sắp đây kín. Nhưng chắc chắn linh hồn ông đang bay bổng trên cao, trên vùng ánh sáng bất diệt và từ nơi đó, ông được nhìn thấy rõ ràng ai là bạn, ai là thù ? biết một cách chính xác đâu là chân tình, đâu là giả dối của cuộc đời ô trọc này.

Nhưng tại vùng ánh sáng bên kia thì làm gì mà có oán hờn, đổ kỵ, làm gì mà có ghen ghét, hận thù. Ông sẽ quên hết , quên tất cả những đắng cay, chua xót của những năm tháng dài ông đã chịu đựng trong kiếp làm người. Hơn nữa, lúc sinh thời ông đã thấu hiểu rằng " Chính lúc thứ tha là khi được tha thứ, chính lúc chết đi là khi vui sống muôn đời ".

Phần chúng ta những người còn sống đang quy tụ trước linh cữu của ông thì không bao giờ quên câu " Nghĩa tử là nghĩa tận ".

Với tâm tình đó, xin được trỗi lên khúc nhạc chiêu hồn và kính mời quý vị đứng dậy dành một phút giây im lặng tưởng niệm và nguyện cầu cho người quá cố.

A MESSAGE OF CONDOLENCE AND ADMIRATION FROM ROBERT FUNSETH,
FORMER SENIOR DEPUTY ASSISTANT SECRETARY OF STATE AND THE
AMERICAN NEGOTIATOR OF THE 1989 AGREEMENT TO FREE THE VIETNAMESE
POLITICAL PRISONERS AND ALLOW THEM THE FREEDOM TO EMIGRATE WITH
THEIR FAMILIES TO A COUNTRY OF THEIR CHOICE

PROFOUND AND

It was with ~~profound~~ heartfelt sadness that I learned of the death of my esteemed and distinguished friend, ~~Only~~ Hau Nguyen. Upon my return from Hanoi five years ago, I appealed to the Vietnamese-American Community to open their hearts and homes to their freed compatriots when they began to arrive in this new, strange land to begin a new life. One of the first to respond to my appeal was ~~Only~~ Hau Nguyen! I remember as if it was only yesterday, his warm welcome to me when I visited his newly-established installation ---NOT FAR FROM HERE--- where with the paint hardly dry, he already had two former detainees and their families housed and was helping them become settled. In his dedicated mission, ~~Only~~ Hau Nguyen was following in the grand, pioneer tradition which makes the United States of America the leader of the Free World and an Eternal Beacon for the oppressed--the tradition of helping your newly arrived neighbor. ~~Only~~ Hau Nguyen was a great American pioneer. America is a better country because ~~Only~~ Hau Nguyen chose it as his new country and new home. And my life is better, because I came to know and become a ~~friend~~ ^{FRIEND} of ~~Only~~ Hau Nguyen. To his widow and to his family, I extend ^{not only} my heartfelt sympathy ^{but} also my profound admiration for a grand human being.

Robert L. Funseth

LIÊN-HỘI VIỆT-NAM VÙNG HOA-THỊNH-ĐÓN
WASHINGTON AREA LEAGUE OF VIETNAMESE ASSOCIATIONS

PO Box 3261, Gaithersburg, Maryland 20885
Telephone: (301) 258-0212 Fax: (301) 948-7374

HoàThịnhĐón, ngày 18 tháng 8, 1995.

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU.

Chúng tôi rất đau buồn được tin O. NGUYỄN HẬU, Chủ Tịch Hội Tưởng Trổ Cựu Tù Nhân Chính Trị VIỆT NAM, vừa thất lạc.

Vì đường xá xa xôi, chúng tôi không đến được để tiễn đưa, xin có vài hàng nói lên những điều tiếc thương và thành kính phân ưu cùng Bà NGUYỄN HẬU và tang quyến.

Hội tưởng lại những lần gặp gỡ trong các sinh hoạt chung Cộng Đồng, như là lần hội ngộ vào năm 1987, khi mà cuộc đấu tranh của Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt Nam đạt được thành quả và sắp bước sang giai đoạn lịch sử, Hội Cựu Tù Nhân Chính Trị Việt Nam cùng Đại Diện từ nhiều Tiểu Bang trong đó có Ông Chủ Tịch NGUYỄN HẬU, đã về thủ đô HOA THỊNH ĐÓN, cùng với Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt Nam và một số các Hội Đoàn và Đoàn thể trong vùng, thảo luận và tìm phương thức, phân công, thành lập Ủy Ban đón tiếp TÙ NHÂN CHÍNH TRỊ sắp được rời Việt Nam để đến bờ bên Tự Do định cư rải rác khắp nơi nhiều Tiểu Bang Hoa Kỳ.

O. NGUYỄN HẬU đã dành suốt cuộc đời của mình phục vụ đất nước và Đồng Bào : Trước 1975, dưới ngọn cờ Quốc Gia, Ông cũng chung góp phần gìn giữ phần đất Tự Do.

Sau 1975, nơi xử là quê người, mặc dù được song hoàn toàn tự do, tiện nghi đầy đủ, nhưng Ông vẫn luôn nghĩ đến Đồng Bào, và Chiến Hữu kém may mắn, vốn giàu lòng bác ái, và nghĩ rằng bổn phận của người đến trước phải chia sẻ sự khó khăn đau khổ giúp đỡ kẻ đến sau, những nghĩa cử tốt đẹp này được thể hiện và chứng minh bằng sự hiến diện đóng góp của quý Quan khách, bạn bè và thân hữu trong buổi tiễn biệt hôm nay.

Một lần nữa LIÊN HỘI VIỆT NAM vùng HOA THỊNH ĐÓN, chúng tôi xin nghiêng mình tỏ lòng tiếc thương, cảm mến và vĩnh biệt, mặc dù Ông Chủ Tịch NGUYỄN HẬU đã vĩnh viễn ra đi, những tình thân và nghĩa cử tốt đẹp của Ông cũng như của Quý Hội sẽ còn mãi mãi trong lòng của chúng tôi.

Sau hết kính chúc hưởng linh Ông Chủ Tịch Nguyễn Hậu được sớm tiêu điều nơi miền cực lạc.

Trân trọng kính chào.

LE VAN BA, Chủ Tịch
LIÊN HỘI VIỆT NAM vùng Hoa Thịnh Đón.

VIRGINIA, FALLS CHURCH 20-8-1995

Thưa chị Hậu và các cháu,

Chúng tôi vô cùng xúc động được tin anh Hậu đã vĩnh viễn ra đi . . .

Thay mặt Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị VN, chúng tôi xin chân thành phân ưu cùng chị và các cháu. Anh Hậu đã ra đi không những là sự mất mát to lớn với gia đình chị mà còn của các anh em tù nhân và Hội GĐTNCTVN chúng tôi.

Xin chị và các cháu cho phép tôi được thay mặt Hội GĐTNCTVN có vài lời tiễn biệt cùng anh.

Anh Hậu thương mến !

Hơn 10 năm được biết anh, anh đã đến với chúng tôi bằng cả một tấm lòng tràn đầy “tình thương đất nước, tình đồng đội và tình bạn bè” đã làm chúng tôi vô cùng cảm động. Trong suốt thời gian tháng năm, gian nan của chương trình vận động trả tự do và định cư của tù nhân chính trị VN, anh đã luôn luôn sát cánh và ủng hộ Hội GĐTNCTVN. Anh đã từng chia sẻ với chúng tôi biết bao khó khăn, cay đắng và chán nản . . . nhưng anh luôn can đảm và đương đầu với mọi thử thách để tiến cho đến mục tiêu mà anh đã đặt ra là: “ Người đi trước giúp kẻ đến sau.” Và kết quả mà anh đạt được ai cũng thấy, đó là sự trưởng thành của Hội Tương Trợ Tù Nhân Chính Trị VN.

Lòng kiên trì, sự hy sinh của anh đã thể hiện cho mọi người thấy trong cuộc đời lưu vong còn lại của anh, nơi đất lạ quê người, anh đã đóng góp quá nhiều cho anh em tù nhân và cho Cộng Đồng VN đến hồi thở cuối cùng của cuộc đời anh . . .

Anh Hậu !, anh đã vĩnh viễn rời xa chúng tôi và đã để lại cho chúng tôi một niềm thương tiếc sâu xa. Thật tiếc biết bao vì anh không bao giờ còn thấy được người tù nhân cuối cùng đến hôn bờ Tự Do để anh được đón tiếp và hướng dẫn họ trong hơi ấm đầy bờ ngả mà anh hằng quan tâm và mong đợi

Không thể đến tận nơi để tiễn biệt anh lần cuối, chúng tôi xin được gửi lời vĩnh biệt anh.

Nguyện cầu anh linh anh sớm được về nơi vĩnh cửu.

“Xin anh hãy yên nghỉ và hãnh diện rằng anh đã hoàn thành tâm niệm anh.”

Vĩnh biệt anh. anh Hậu !

**KHÚC MINH THƠ
và các anh chị em trong Hội**

HOI GIA-DINH TU-NHAN CHINH-TRI VIETNAM
FAMILIES OF VIETNAMESE POLITICAL PRISONERS ASSOCIATION

P.O. BOX 5435, Arlington, VA 22205-0635

Tel: (703) 560-0058 - FAX: (703) 204-0394

FAX COVER SHEET

DATE: August 18, 1995

TO : Hanh Nhân

FAX #: 714-895-7903

FROM: Families of Vietnamese Political Prisoners Association

NO. OF PAGES include cover sheet: 05

SUBJECT: LỜI VINH BIỆT ANH NGUYỄN HẬU.

Xin chị cho tôi kính gửi lời chia, buồn cùng
anh chị em trong Hội, và cảm ơn rất nhiều về
việc anh chị cho tôi và Ông Funseth nói lên lời
vinh biêt anh Hậu.

Kính

Khúc Minh Thở